

Kölnisch Wasser

Kölnisch Wasser

Video/Performansz, 30 perces, 1993-ból

Angol és német nyelven

3 operatorrel, négy monitorral (az angol fordítás dián látható)

Koncepció, szöveg, performansz, vágó: Tanya Ury

Tatoomuvész: Andy Wolf

Operator (a tetoválás dokumentációja alatt): Gesa Marten

Asszisztens (a tetoválás dokumentációja alatt): Ralph Plachetka

Voice over (férfi hang): Richard Lazyell

Voice over (noi hang): Tanya Ury

A Kölnben megrendezett Feminale Film Festival 1994 dokumentációja: Claudia Wissmann

A ***Kölnisch Wasser***-ben szereplo poetikus írások részben a *Patriarchat der Vernunft – Matriarchat des Gefühls? Geschlechterdifferenzen im Denken und Fühlen* c. kötetben *Die Gehängten* címmel jelentek meg 2001-ben a Daedalus Verlag (kiadó) gondozásában Münsterben (ISBN 3-89126-167-5) (D).

Kölnisch Wasser – Split Screen Version

Video/Performansz, 33 perces, 2003-ból

Koncepció: Tanya Ury

Avid Edit: Rainer Nelissen

Avid Edit (hang): Sigrid Hombach

A tatoo-duokumentációt 1993-ban vetük filmre. A teljes video-performanszban az akció éloben máshol, egy másik teremben vagy másik épületben esett meg, a video-képeket a nézőknek kábelen továbbítottuk. A ***Kölnisch Wasser*** – *Split Screen Version*, amelyben gyakran az eredeti négymonitoros formátum ismétlése látható, hét performansz (1993 – 1997) anyagát dolgozza fel.

A tetoválás vallásos tabu: tetovált embert zsidó temetőben tilos eltemetni.

"Testeteket a holt emberért meg ne hasogassátok, se égetéssel magatokat meg ne bélyegezzétek. Én vagyok az úr."

Mózes harmadik könyve, Levitikus 19, 28

1993 február 6-án egy kis kölni tatoo-stúdióban Tanya Ury jobb combjára tetoválták a 4711-es számot. 4711 a közismert Kölnisch Wasser száma. Ury sok rokonát, akik Kölniek voltak, innen deportálták a koncentrációs táborokba.

A művésznő a *Kölnisch Wasser* video/performanszt a nemi kihasználás és eroszak, a rasszizmus és a genocídiumok áldozatai emlékének ajánlja. A pornográfia nem más, mint a (noi) test leigázása. A nyugati kultúra a hidegháború végeztével hamar exportálta ezt kelet felé. A kamera lencsége médiaképeket hoz Auschwitzból, Boszniából, a nők megaláztatásáról pornográf jelenetekben, de időben és térben szétválasztott eseményekről lévén szó, erkölcsi felelősségünket nem érezzük...

Másnap, hogy a tetoválás a combra került, Kölnből visszautaztam Angliába, ahol akkor éltem. Aznap este láttam a televízióban egy távollétem alatt elkészített dokumentációt. Milena Jesenskáról szólt, Kafka műveinek első fordítójáról, aki németből cseh nyelvre ültette át az író munkáit. Szerettem volna többet megtudni oróla, különösen, mivel csak Kafka Milenához intézett leveleit ismeretem, melyek 1920 után két évig tartó szerelmi viszonyuk alatt keletkeztek. Max Brod publikálta volt ezeket Kafka halála után, az író végakarataival szembeállva, ugyanakkor azonban Milena leveleit elégette.

Kiderült, hogy Milena később szenvedélyes szocialista lett és saját újságot adott ki, *a Národní Listy*. Ellenállói tevékenységei miatt, mert kimondottan antifasiszta cikkeket írt illetve publikált, mert sokakat szöktetett meg a nácik megszállta Csehszágából, végül Ravensbrückbe deportálták a noi koncentrációs táborba. Ott 4714 volt a száma, de barátjai 4711-nek hívták, a híres Kölnisch Wasser után.

Évvel a videóval szeretnék emléket állítani Hedwig Ury nagymamának, két nagytantimnak Ella Ungernek és Grete Schiemannnak (mindketten Kölniek voltak), apám unokahugának, akit 15 éves korában koncentrációs tábori kurvának használtak, mielőtt őt is meggyilkolták; És Milena Jesenskának, aki 1944-ben Ravensbrückben halt meg.

Tanya Ury